

תת"ע (חיפה) 6316-06-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד דיב

תת"ע (חיפה) 6316-06-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד דיבשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 6316-06-23

מדינת ישראל

נגד

מוחמד דיב

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[15.10.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי הוא כופר בביצוע העבירה, וכן כי לא זומן כדין לדיון בעניינו ומשכך לא התייצב אליו. כן טוען כי הזמנה לדיון אמורה היתה להישלח לבא כוחו, אשר לא הוגדר כמייצג במערכת נט המשפט. בנוסף, טוען הנאשם לכשלים ראייתיים אשר לטענתו מבססים טענת עיוות דין.

המאשימה טוענת כי אישור המסירה מלמד כי זימון לדיון נשלח לנאשם וחזר בציון "לא נדרש" ומשכך חזקה כי זומן כדין. בנוסף טוענת המאשימה כי את טענותיו של הנאשם בדבר "יצוג בא כוחו היה עליו לתמוך, לכל הפחות, בתצהיר מטעם בא כוחו.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

טרם אתייחס לגופו של עניין, אציין כי לא מצאתי לקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים, מאחר ואין לכך הצדקה במקרה הנוכחי. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (25.3.18), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין:

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשם לא נימק ולא הצביע על טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים. טענותיו הכלליות כי ברצונו לקבל את יומו בבית המשפט, אינן מבססות עילה זו.

לגופו של עניין, עיון באישור המסירה אשר צורף לתגובת המשיבה מלמד כי זימון לדיון נשלח לכתובתו העדכנית של המבקש (עליה לא חלק), לרבות ציון מספר ת"ז ומספר תא-דואר (זיהוי חד ערכי) ואף המספר הנכון של הדו"ח. אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" כשעליו חותמת סוכנות הדואר, וחתימה. די באמור כדי להקים את חזקת המסירה ואין בטענות בעלמא אותן העלה המבקש כדי לסתור החזקה (רע"פ 8427/17 אמנון סאלם (25.3.18)). באשר לטענתו של הנאשם לפיה בא כוחו הוא שהגיש את הבקשה להישפט ועל כך זימון צריך היה להישלח גם אליו, הרי שמדובר בטענה שנטענה בעלמא וללא כל תימוכין. הנאשם לא צירף אף מסמך אשר יש בו כדי לתמוך בטענה, לרבות טופס הבקשה להישפט ממפנ"א. כמו כן, צילום מסך אשר נטען כי צורף לבקשה (ר' ס' ח' לבקשה), לא צורף הלכה למעשה. כמו כן, צודקת המשיבה בטענתה כי ראוי היה לצרף, לכל הפחות, תצהיר מטעם בא כוח הנאשם וזאת כדי לתמוך בטענות האמורות.

עיון בתיק בית המשפט מלמד כי ב"כ הנאשם נטל את הייצוג רק ביום 26.08.25, מספר ימים עובר להגשת הבקשה שבענייננו (ויובהר כי בייפוי הכוח עצמו לא מופיע תאריך כלל).

לכל האמור יש להוסיף את השיהוי הניכר בהגשת הבקשה. עסקינן בתיק בדו"ח אשר קיבל המבקש לידי ביום 22.02.23. הדיון בעניין (אשר אכן נקבע לבקשתו של הנאשם) התקיים בהיעדרו ביום 19.09.23, לפני למעלה משנתיים. המדובר בפרק זמן ארוך במיוחד במסגרתו המבקש שקט על שמריו ולא טיפל בענייניו, דבר אשר מהווה רשלנות של ממש במיוחד לאור העובדה שכאמור, הגיש בעצמו את הבקשה להישפט. הלכה למעשה, המבקש זנח את הטיפול בדו"ח ולא הצביע על אף סיבה מוצדקת לשיהוי הארוך. בחנתי אף את טענותיו של המבקש בעניין הכשלים הראייתיים, טענות שעיקרן גרסת השוטר אל מול גרסת המבקש. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר הייתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להצדיק בשלב זה היענות לבקשתו של המבקש (ר' עפ"ת 36798-04-18 הייתם סבית נ' מדינת ישראל (31.5.18)).

מלבד אותן טענות ראייתיות, לא פירט הנאשם טענות נוספות אשר יש בהן כדי לתמוך בכפירתו הכללית ולבסס טענת עיוות דין. ודוק, טענות בדבר פגיעה ברישיונו של הנאשם באם בקשתו לא תתקבל, לא מבססות טענת עיוות דין כלל ועיקר.

יצוין כי הנאשם אף לא מילא אחר החלטתי מיום 05.09.25, ולא צירף פירוט ניקוד ואמצעי תיקון קודמים מרשות הרישוי כפי שהתבקש לעשות, עובדה אשר יש בה כדי להצדיק מחיקת הבקשה במקרים המתאימים. לאור כל האמור לעיל, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין בעניינו, ולפיכך אני דוחה את הבקשה. פסק הדין מיום 19.09.23 יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ו, 15 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.